

[Erik Eriksen.]

er længe siden, at Forholdet mellem Import- og Eksportpriser har været saa gunstigt, som Tilfældet er i Dag.

Da den nuværende Regering traadte til — og det er noget af det, jeg savnede i den ærede Ordførers Tale —, var Forholdet det, at Industriproduktionen var steget meget stærkt det sidste Aar, over 10 pCt. var den steget. Derfor var naturligvis ogsaa Industrieksporten steget meget stærkt, og kun paa Grund af den katastrofalt daarlige Høst kunde man ikke sige det samme for Landbrugets Vedkommende. Maa jeg videre gøre opmærksom paa, at Statistikken over Produktions- og Prisforholdene for Vintermaanederne til fulde har bekræftet, at det ikke drejede sig om en rent forbigaaende Bedring, saaledes at det nu kan fastslaaes, at Regeringen har overtaget Styret paa et Tidspunkt, da det for Alvor var begyndt at bære fremad.

Den milde Vinter har været et meget stort Plus og hertil kommer Marshall-Planen, som antagelig radikalt vil ændre vor Dollarsituation. Udsigterne for Valuta-tilgangen maa siges at tegne saa gunstigt, at Betingelserne er til Stede for, at en Afvikling af de Restriktioner, der rider baade Erhvervslivet og den enkelte som en Mare, kan paabegyndes, saaledes som det ogsaa er stillet i Udsigt i de nye Pris- og Vareforsyningslove, der er behandlet her i Tinget i Foraaret. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen, at den enestaaende Udvikling til det bedre, som det ærede Medlem konstaterer, har han svært ved at finde Argumenter og Begrundelser for i den Politik, der er ført. I saa Fald vilde jeg gerne vide konkret, paa hvilke Omraader Regeringen har gjort en Indsats for at naa frem til den enestaaende Udvikling til det bedre. Jeg synes, det skulde have været med i Ordførers Tale, naar han kom ind paa disse Forhold.

Saa er der Nationalbudgettet. Det har vi som nævnt endnu ikke faaet, og dette Nationalbudget var jo i gamle Dage næsten det trolddomsagtige „Sesam luk dig op“, som vi saa i alle den højtærede Statsministers Taler som Oppositionsleder. Nationalbudgettet skulde vel være Frugten af Koordinationsministeriet, saa engang maa Resultatet vel komme, for Koordineringen af vort Salg af Kartofler til Eksport kan vel ikke tages som Udtryk for det geniale, man stillede imod at præstere.

Saa er der Balanceplanen. Nu kalder vi den alle Balanceplanen; da vi havde Regeringen, hed den ikke Balanceplanen,

da kaldte man den stadig for Spareplanen, men det Udtryk skal ikke skille os. Ved sin Nølen, sin Planløshed, sit manglende Overblik og sin svigtende Sans for at vurdere den nærmeste Fremtid har Regeringen grebet afgørende fejl, grebet ind for sent, ikke villet erkende Virkeligheden, og derved har den mangedoblet Vanskelighederne saavel for Erhvervslivet som for Befolkningen. Enhver uildet Iagttager af dansk Politik maa faa det Indtryk, at Regeringen, naar det gælder Fremtiden, bogstaveligt talt kun har tomme Hænder at vise Befolkningen. (Afbrudelse af Statsministeren) . . . Jeg kan ikke høre den højtærede Statsministers Afbrudelse . . . (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: Det var jo rigtigt!) . . . Ja, for det er nemlig en tidligere Udtalelse af den højtærede Statsminister; det er derfor, Statsministeren nikker saa genkendende. Det var Talen for nogle Maaneder siden. Nu maa vi saa se lidt paa, hvad den høje Regering har opnaaet gennem sin Balanceplan. Det skal jeg komme til.

Vi har fra Venstres Side altid hævdet, at en Balanceplan maatte være et Skøn, det var noget, der maatte ændres fra Situation til Situation, og dette mødte man overmaade megen Kritik af. Derfor er det ogsaa med stor Interesse, at en tidligere Venstreminister giver sig til at læse den Balanceplan, som Handelsministeren har overladt Rigsdagsudvalget for erhvervsøkonomiske Foranstaltninger og Priser.

Da vi fra vor Side omkring Aarsskiftet i 1947 skulde udarbejde en saadan Balanceplan, kunde man ikke faa den hurtigt nok, men vi var dog færdig med den omkring 1. Februar. Det nuværende Ministerium har ikke kunnet faa sin Plan færdig til Forelæggelse for Rigsdagen før sidst i Maj Maaned, og saa er den lige saa ubalanceret i Dag, som den var, da Aaret begyndte. Man bebrejdede os, at der var et Underskud paa Planen ved Aarets Slutning. Den nuværende Regering møder med et Underskud paa 262 Mill. Kr., og dette Underskud holder man nu nede, ved at man forbruger den Forøgelse af Varebeholdninger, som den tidligere Regerings Politik har fremskaffet i det forløbne Aar.

Jeg er egentlig tilbøjelig til at tro, at det i mange Kredse vil vække en vis Opmærksomhed og maaske ogsaa Forbavselse, naar man nu i Spareplanen ser den Nedsikring, der finder Sted f. Eks. af udenlandsk Brændsel. Saa vidt jeg kan se, vil man formindske Indførselen af Kul og Koks med over 1 Mill. t, altsaa med en Fjerdedel, og man regner saa med at gaa ud af Aaret med en